

"Förlåtelsen kommer från Guds barmhärtighet"

Du skriver till mig att du efter många om och men har biktat dig och känt dig förödmjukad av att - så säger du - öppet visa ditt livs kloak inför "en människa". - När kommer du att göra dig kvitt de där fåfänga höga tankarna som du har om dig själv? När du väl har gjort det kommer du att gå till bikt lycklig över att visa dig som du är inför "en människa" som är smord - en annan Kristus, Kristus själv! - som ger dig

avlösningen, Guds förlåtelse.
(Plogfåran, nr. 45)

9 september

Fader, hur kan du stå ut med denna smuts, frågade du mig efter en ångerfull bikt.

Jag tystnade och tänkte att om din ödmjukhet får dig att se dig själv på det sättet - som smuts, en sophög! - så kan vi fortfarande göra någonting stort av dina brister. (Vägen, nr. 605)

Vad lite du älskar Gud, när du ger upp utan strid bara för att det inte är någon svår synd! (Vägen, nr. 328)

Ännu en gång har du återvänt till dina gamla galenskaper! ... och sedan, när du återvänder, känner du ingen glädje, för du saknar ödmjukhet.

Det verkar som om du envisas med att glömma den andra delen av liknelsen om den förlorade sonen, och fortfarande är fäst vid den fattiga lycka som svinens fröskidor gav. Högmodigt sårad av din bräcklighet bestämmer du dig inte för att be om förlåtelse och tänker inte på att om du ödmjucar dig, så väntar det jublande mottagande som Gud din Fader kommer att ge dig, festen för att du kommit tillbaka och börjat på nytt. (Plogfåran, nr. 65)
